

Napszámból az érseki hivatalba

Posváncz József története nem egyedi. Szegény cigány családban nőtt föl, szülei nem voltak tanult emberek – napszámban dolgoztak egész életükben. Ő maga is egészen kis korától mellettük dolgozott, saját maga kereste meg a tanszereire és ruháira való pénzt. A tanulásra mindig biztatták szülei. Szakmát tanult, érettségire készült, de szülei, majd munkája elvesztése után hullámvölgybe került. Tengődött, kétségbe volt esve. Végül a tanulásban látta meg a kiutat. Élete azonban csak akkor vált teljessé, amikor rátalált Istenre. Józsi gyermekkoráról, tanulásról, küzdelmekről, hitről és a görögkatolikus roma szakkollégiumban szerzett élményeiről mesél.

Szegénységben, szeretetben

Vegyes házasság második gyermekeként születtem Nyírbátorban. Reformátusnak lettem megkeresztelve. Szegény életkörülmények között, de annál nagyobb szeretetben nőttem fel. Édesanyám nem végezte el az általános iskolát, csak öt osztályt. Kezdetben Budapesten építőipari segéd munkásként dolgozott, ahol megismerkedett édesapámmal, majd mezőgazdasági munkás volt – rokkantnyugdíjazásáig. Édesapám kőművesként, később pedig művezetőként dolgozott nyugdíjazásáig, számunkra ezerester volt.

Korán megismerkedtem a munka világával. Tizenegy éves koromtól a tanítási szünetekben édesanyámmal jártam napszámba a földekre almát, meggyet, paradicsomot szüretelni. A béremet megtarthattam, ebből fizettem ki az iskolai tanszereimet, ruháimat. Felső tagozatosként tanulmányi eredményeim alapján ösztöndíjban részesültem, ami büszkeséggel töltötte el szüleimet. Az általános iskolát követően édesapám biztatására a helyi szakmunkásképzőben tanultam tovább, ahol 2006-ban karosszéria-lakatos szakképzettséget szereztem jeles minősítéssel. Szüleim fontosnak tartották a tanulásomat, mindig megnézték a

leckéimet, bátorítottak, hogy kitartó tanulásal jó szakember válhat belőlem, amivel boldogulhatok majd az életem során. Tizenegyedik osztályos voltam, amikor szakmai tanáraink biztatására jelentkeztem a helyi gimnázium esti tagozatára, hogy a szakmám mellett az érettségi bizonyítványt is megszerezhessem. Szakmunkás tanulmányaim után egy helyi vállalkozónál a szakmában sikerült elhelyezkednem, ami azt jelentette, hogy a gimnáziumi tanulmányaimat nem tudtam folytatni.

Nehéz évek

2008-ban megszűnt az állásom, a lakóhelyemen nem sikerült munkát találnom. Nem akartam elhagyni magam, ezért minősített hegesztő, majd személy- és vagyónőr képesítést szereztem. Talán nem volt szerencsés, de mindenképpen a lakóhelyemen szerettem volna elhelyezkedni.

2009-ben édesanyám, röviddel utána édesapám is elhunyt. Magam alatt voltam. Szüleimet elvesztettem, munkám nem volt, pedig mindent megtettem érte. Kemény, megrázó időszak volt, azt éreztem, hogy az Isten büntet engem. A nyírbátori városüzemeltetésnél közfoglalkoztatott voltam fél évig. Az önkormányzat szociálisiroda-vezetőjének javaslatára jelentkeztem Biri gimnáziumának nappali 12. évfolyamára, hogy megszerezsem az érettségit is. Megélhetésemet az árvaellátás és a családi pótlék képezte. Komolyabban ekkor fogalmazódott meg bennem a felsőoktatási továbbtanulás gondolata. 2010-ben állami finanszírozásban felvételt nyertem a Nyíregyházi Főiskola gépészmérnök szakára, ekkor költöztem Nyíregyházára. A főiskola mellett gyári diákmunkákat végeztem Nyírbátorban és Nyíregyházán. Ekkor született a kisfiam, akiben azóta is minden boldogságomat lelem. Bálintkám görögkatolikus szertartás szerint lett megkeresztelve. Sok diákmunkát vállaltam, hogy a családomról gondoskodni tudjak. Mindennap ingáztam a főiskola, a diákmunkahely és a lakóhelyem között. A gépészmérnöki tanulmányaimat sajnos emiatt végül nem sikerült befejeznem.

Újra egyenesben

2014-ben felvételiztem a Nyíregyházi Egyetem szociális és ifjúsági munka felsőfokú szakképzés nappali tagozatára, amit képzési időn belül, 2016 júliusában sikerült elvégeznem. 2020 szeptemberében jelentkeztem a Szegedi Tudományegyetem által meghirdetett, roma ifjúsági vezetőképző képzésére, melynek követelményeit idén sikeresen teljesítettem.

2012 őszen jelentkeztem a nyíregyházi Evangélikus Roma Szakkollégiumba, ahová helyhiány miatt nem vettek föl. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy a felvételin a vallásos témájú kérdések kifogtak rajtam, hiszen a szüleimmel nem gyakoroltuk a hitünket, iskoláskorom óta nem foglalkoztam Istennel. A következő félévben már felkészültebben jelentkeztem, föl is vettek. Óriási élmény volt ez számomra.

Felnőtté válás Krisztusban

A spirituális órákon felelevenedtek bennem az általános iskolai hittanórákon elhangzottak. Megkopott hittanos ismereteim szép lassan erősödni kezdtek, ismét elkezdtem keresni az Istennel való kapcsolatomat. A szakkollégiumban eltöltött két évben a spirituális órák, illetve az önkéntes munkák voltak a leghasz-

lelki vezetővel, Evariszt atyával, aki nagyban hozzájárult hitem elmélyüléséhez, és ahhoz, hogy 2020 novemberében első szentáldozáshoz járulhattam és a bérmlás szentségében is részesültem. Jelenlegi lelki vezetőmnek, Kapin István parókus atyának is nagyon sokat köszönhetek. Teljesen megváltozott az életem, mióta rendszeresen részt veszek a vasárnapi, ünnepi Szent Liturgián!

Sajnos a szakkollégium előtt kevésbé jártam templomba, gyerekkoromban pedig egyáltalán nem. Milyen szomorú, hogy Máriapócs szomszédságában nőttem föl, mégis csak felnőtként csodálhattam meg a máriapócsi Szűzanya óvó, gondoskodó szeretetét. Szülőként is vallásos életre próbálom nevelni a gyermekeimet, többek között ezért is jár görögkatolikus iskolába. Fontosnak tartjuk, hogy hasonlóan gondolkodó közösségben növekedjen.

A Szent Miklós Görögkatolikus Roma Szakkollégium

Szakkollégistaként rengeteg olyan dologra nyílt lehetőségem, amelyre azelőtt nem is gondoltam. Közösségbe tartoztam, élményekben volt részem, lelkiileg és emberileg is fejlődtem, erősödtem, a nehéz pillanatokban lelki és pszichológusi segítséget kaptam, és kapok ma is. Nem tudom szavakba önteni, milyen nagyszerű érzés, hogy Fülöp érsek atya is ad útmutatást, hozzá is bármikor fordulhatok bizalommal.

Szakkollégistaként ismerkedtem meg a karitatív munkával, melyet ma is rendszeresen végzek. Az itt szerzett tapasztalatok nagyban hozzájárultak tanulmányaim sikeres elvégzéséhez. Szakkollégistaként ösztöndíjban is részesültem, tanulmányaimban mentortanárok segítettek, rendszeresen részt vettem a Roma Társadalompolitikai Akadémiákon, ahol sokat tanultam, és így jutottam el több nagyvárosba is, amiért szintén hálás vagyok. Szakkollégistaként léptem át először az országhatárunkat. Jártam Lengyelországban, Ausztriában, Felvidéken és Erdélyben is. Ha nem lettem volna szakkolis, talán sosem látom a történelmi Magyarország csodálatos tájait. Szakkollégistaként ismerkedtem meg a roma kultúrával, találkozhattam híres művészekkel, előadókkal, politikusokkal, példaképekkel. A Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat (KRSZH) fókupájának legeredményesebb játékosai vagyunk négy arany- és két ezüstéremmel. (Negyedik aranyéremem mint tiszteletbeli edző vehetem át.) Rendszeresen részt veszek az öregdiák-találkozókon, ahol újra találkozhatok egykori szakkollégista társaimmal.

Egyetemi tanulmányaim után Debrecenben maradtam. Az egyháztól nemcsak családot, de munkát is kaptam: lassan öt éve, hogy a Hajdúdorogi Főegyházmege Érseki Hivatalában dolgozom, ahol boldog, családi környezetben dolgozhatok. 2017 óta a Hajdúdorogi Főegyházmege Cigánypasztorációs Bizottságának is tagja vagyok. A KRSZH rendezvényein Fülöp atya és a jezsuita Hofher József atya családról, cigány identitásról, szeretetről mondott gondolatai állnak hozzám a legközelebb, ezeket jól elraktározom, és a nehezebb időkben előveszem őket, hogy erőt merítsek belőlük. Szerencsésnek mondhatom magam, mert a reggeli imaórákon sűrűbben hallgathatom Fülöp atya tanításait.

**BÜSZKE VAGYOK,
HOGY EGYSZERRE VAGYOK
GÖRÖGKATOLIKUS KERESZTÉNY,
CIGÁNY ÉS MAGYAR.**

Kötelességemnek érzem megszólítani a hátrányos és kevésbé hátrányos helyzetű fiatalokat, hogy a keresztény cigány értelmiségű utánpótlás mindig „biztosított” legyen. Remélem, hogy mind a debreceni, mind a miskolci görögkatolikus és a többi keresztény roma szakkollégium a jövőben is virágozni fog, és egyre többen keresnek és kapnak életre szóló élményeket és útmutatást egyetemi tanulmányaik során. Remélem, hogy sok-sok fiatalnak, köztük majd a fiamnak is megadatik, hogy a keresztény roma szakkollégium tagja legyen.

„Valahányszor valaki jót cselekszik ezen a világon: egy pillangó száll föl a levegőbe, s viszi a hírt a Jóistennek.”
(Wass Albert)

nosabbak. 2015 szeptemberében végzős hallgatóként felvételt nyertem a debreceni Szent Miklós Görögkatolikus Roma Szakkollégiumba. Az ott tapasztalt közvetlenség és segítőkészség ösztönzött arra, hogy mindent megtegyek az újonnan alakult roma szakkollégium sikerességéért. Remek közösség kovácsolódott, többször hódítottuk el a roma szakkollégiumok országos fókupáját is. Szoros kapcsolatba kerültem az akkori szakkollégiumi